

mod tror jeg, man kunde efterligne et Land som Nordamerika. Dette Land sender en af sine Borgere, som duer dertil, derhen, hvor det er nødvendigt at have en Lalsmand. Det Samme kunde vi gjøre i al Simpelt, og jeg er overbevist om, at man ikke vilde afsiye Kongen af Danmarks Repræsantant, om han end var lidt mindre høit paa Straa i Rangforordningen. Jeg vil tilføie, at vi Andre have et ligesaa levende Ønske om at spare paa denne Post — og det noget Betydeligt — som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke).

Aufjær: Jeg har kunnet gaa ind paa Udvalgets Flertals Forslag til det foreliggende Budget for Udenrigsministeriet, ikke fordi jeg tror, at det i og for sig er formeget at forhøie Taffelpengene for Gesandten i Berlin med 4000 Rd., men fordi jeg, efter Alt hvad der forelaa, maatte antage, at de 2000 Rd. vare det Meste, som kunde opnaas i dette Dieblif. Jeg skal heller ikke indlade mig paa at drøfte, paa hvilken Maade der kunde indføres Beparelse i vor udenrigske Repræsantation; jeg skal kun sige, at saalænge vi anse det for nødvendigt at holde en Repræsantation i Udlandet, maa vi gjøre det paa en saadan Maade, at vore Gesandter nogenlunde kunne færdes paa anstændig Fod med dem, de skulle færdes imellem. Vil man udelukkende holde en Repræsantation af Generalkonsuler, saa kunne vi vel faae Mænd, der kunne gaa reisende Tourister tilhaande, skaffe dem Adgang til forskjellige Samlinger osv., ligesom de ogsaa ville kunne være vor Industri til Tjeneste, forsaavidt Nogen i industrielt Formaal begiver sig til Udlandet; men det er ganske sikkert, at med Hensyn til at skaffe Underretning om, hvad der passerer i den diplomatfke Verden, ville disse Generalkonsuler være, hvad det forekommer mig, at ogsaa den foregaaende ærede Laler udtalte, fuldstændig unyttige for Regjeringen herhjemme. Et æret Medlem her ved Siden af (Bajer) udtalte den Sætning, at i vore Dage synes den diplomatfke Virksomhed mere at trække sig bort fra Hofferne og gaa over til Folkene. Dette maa være fket for ganske nylig, thi jeg tror ikke, at det var det tydfte Folk, som i 1870 tog Initiativet til Krigen imod Frankrig. Jeg tror endnu, at den diplomatfke Virksomhed foregaar ved Hofferne, og jeg skulde meget beklage, dersom man skulde komme ind paa at ansætte danske Diplomater, hvis Hver det skulde være at omgaaes med Hørerne for de forskjellige Fraktioner i de lovgivende Forsamlinger og holde sig fjernt fra Hofferne. Det ærede Medlem gav nogle statistfke Dplysninger til Bedste, som ere hentede fra Gotthafalenderen. Det undrer mig, at det ærede Medlem her ligeoverfor (Zahle) ikke i den Anledning gjorde nogen Bemærkning saaledes som den Gang, da jeg tillod mig at citere dette lille Skrift; men jeg skal med Hensyn til de Dplysninger, som

det ærede Medlem gav i Dag, sige, at man maa være meget forsigtig med at anføre deraf. Det ærede Medlem ansførte for nogen Tid siden, at den danske Konges Civilliste udgjorde 8 Procent af Landets Indtægter. (En Stemme: Det var af samtlige Udgifter i 1857!). Det er heller ikke muligt; i 1857 var Civillisten 800,000 Rd., og da nu 8 som bekjendt er Lidt over $\frac{1}{12}$ af 100, saa vilde det altsaa svare til en Udgift for hele Landet paa i det Hele 9,600,000 Rd., omtrent 10 Millioner; men jeg antager, et det ærede Medlem vil erindre, at vi ikke i mange Aar have været i en saa lykkelig Situation, at vort Lands Udgifter kun have været 10 Millioner. Mon det ærede Medlem ikke har taget feil og kun har regnet Kongerigets Udgifter og glemt de andre to Femtedele af Staten? Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, at en fast Repræsantation i det Hele taget neppe vilde have nogen Betydning, idet man jo havde set, at hver Gang der foregik noget Alvorligt, sendte man dog ekstraordinære Gesandter, som bagved de andre Gesandters Ryg afgjorde Sagen. Men dette er jo det bedste Bevis paa, at det ikke forholder sig ganske saaledes, som det ærede Medlem sagde; thi det er Følgen af Kabinetspolitikken, at noget Saadant kunde ske, og der er væsentlig kun et Par Stater, som have fulgt denne Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem tror, at de forenede Stater i Amerika kun sende Gesandter leilighedsvis, naar de have Lyft dertil, saa er dette en Bilsfarelse. (Winther: Jeg er ikke i denne Bilsfarelse!). Ja, saaledes maatte man forstaa det ærede Medlems Udtalelse.

Udenrigsministeren: Med Hensyn til de Udtalelser, som vi have hørt fra forskjellige Sider af Salen, ogsaa fra den ærede Drøfver, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Naar man har ment at kunne indskrænke Gesandtskaberne og at kunne ordne dem paa en mere bsparende Maade uden derved at ffade Diemedet, skal jeg paa denne ganske almindelige Udtalelse give det ganske almindelige Svar, at det er min fulde Dverbevisning, at disse Anskuelser virkelig bero paa en feilagtig Dpfattelse hos de ærede Medlemmer, som have fremsat denne Mening. Det er tværtimod min fulde Dverbevisning, at vore Gesandtskaber ere aldeles uundværlige for os, og at den Reduktion, som for nogle Aar siden er fket saavel med Hensyn til Gesandtskabernes Antal som ogsaa med Hensyn til de Gager, der ere dem tilfagte, har bragt dem ned til et saadant Minimum, hvorunder man, naar man ser hen til Fædelandsbets Vel og Værdighed, ikke paa nogen Maade kan gaa. Jeg vil oprigtig tilftaa, at jeg meget snarere kunde fristes til at gaa i den modfatte Retning og at foreslaa en Udvidelse paa forskjellige Maader, hvorom jeg imidlertid ikke skal udtale mig videre her. Med Hensyn til de mindre Bevillinger, som